

for øvrigt mene, at det maaske ikke er saa ubetimeligt, at Forslaget kommer frem, for saa vidt som det kunde betyde noget i Retning af at anspore Sparekasserne til at være nok saa aktive for at faa fat i Sparemidlerne.

Men jeg kan ikke nægte, at naar jeg har udtalt den Anerkendelse af Lovforslaget, melder der sig ogsaa visse Betæneligheder for mig, og de Betæneligheder gaar ud paa, at den Sparevirksomhed, der her er tænkt paa, vil blive en Konkurrence til Sparekasserne, fordi den lette Adgang, der gives til at komme af med Sparemidler, maaske vil gøre, at man sætter Sparemidler ind i denne Sparevirksomhed, som ellers havde været tiltænkt Sparekasserne. Endvidere er der ogsaa det, at den her foreslaaede Virksomhed skal være statsgaranteret. Nu ved jeg ikke, hvor meget det vil betyde, for Tilliden til Sparekasserne og Sikkerheden i Sparekasserne er jo i Almindelighed udmærket god, men jeg tror dog, at denne Garanti kan bevirke, at Postsparekasserne i nogen Maade bliver Konkurrenter til Sparekasserne.

Der staar i Lovforslaget, at mindst 65 pCt. af Postsparekassernes Midler skal indsættes i danske Sparekasser, og Ministeren sagde, at disse Midler kan fordeles helt nøjagtigt. Jeg indrømmer, at det kan de, for saa vidt man virkelig kan fastslaa, hvor den ene Sparekasses Omraade hører op og den andens begynder; men det kan man jo slet ikke. Jeg er tilbøjelig til at mene, at den Fordeling, her er Tale om, vil gaa i Retning af, at de smaa Sparekasser bliver forfordelt. Man kan maaske mene, at de smaa Sparekasser har mindre Betydning; men jeg vil dog paastaa, at indenfor det Omraade, de har, har de gjort et godt Arbejde; dels til Fremme af Spar-sommeligheden, dels til at finansiere Befolkningen med smaa foreløbige Laan. Jeg tror, det vilde være meget uheldigt, hvis Postsparekasserne i nogen Maade skulde komme til at svække de smaa Sparekasser; for de større Sparekasser er jeg ikke saa bange, for man vil vel i de fleste Tilfælde være tilbøjelig til at give dem en passende Del af Sparemidlerne; men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, om det ikke var heldigt i det kommende Udvalg at træffe Foranstaltninger til at hindre, at de smaa Sparekasser bliver forfordelt ved Fordelingen af Sparemidlerne.

Foranstaltningens Hensigtsmæssighed begrundes ogsaa med, at den skulde være saa uhyre billig, den skulde i det hele taget ikke koste noget. Ministeren har jo Ret

i, at hvis der ikke bliver noget ud af det, koster det heller ikke noget. Men jeg er tilbøjelig til at mene, at naar det fremstilles, som om Foranstaltningen ingen Udgifter skulde medføre, ser man mere lyst paa Sagen, end al Erfaring giver een Ret til; thi al Erfaring viser; at det, som kan se forholdsvis uskyldigt og lidet bekosteligt ud til at begynde med, kan vokse op til at medføre betydelige Udgifter. Jeg kunde have ønsket, at der i Forbindelse med Lovforslaget havde været en lille Smule Oversigt over, hvad man kunde tænke sig, at denne Foranstaltning vilde koste. Nu ved jeg nok, at det vilde være vanskeligt at give en saadan, fordi det er vanskeligt at se, hvilken Udstrækning det hele vil faa. Men jeg kan ikke godt tænke mig, at man uden videre kan paalægge Postvæsenet den Ulejlighed at modtage og udbetale disse Midler, uden at der gives en vis Erstatning for det, ogsaa hvad Landpostbudene angaar. Jeg kan ikke godt tænke mig, at denne Postsparevirksomhed kan drives uden nogen som helst Bekostning og uden væsentlig Forøgelse af Mandskabet. Men hvis det er Tilfældet, mener jeg, man har Lov til at ræsonnere som saa, at dette viser, at vi har for stort Mandskab i Postvæsenet i Øjeblikket; for der er dog ingen Tvivl om, at denne Virksomhed vil give et ret betydeligt Arbejde. Ministeren siger, at i Forhold til de Ind- og Udbetalinger, som nu finder Sted ved Postvæsenet, vil dette ikke betyde noget væsentligt, men det er min Overbevisning, at hvis Postsparevirksomheden faar nogen Betydning, vil Arbejdet dog ikke blive saa lille endda, for Postvæsenet skal jo ikke blot samle Pengene op, men Sparerne skal ogsaa, naar de mangler en Smule Midler, kunne faa udbetalt af deres indestaaende hos Postvæsenet.

Saa vidt jeg kan forstaa af Lovforslaget, er det Tanken, at af Postbudene skal kun Landpostbudene modtage Sparemidler, medens man derimod i Byerne skal gaa til Postkontorerne med dem. Jeg kan ikke forstaa denne Begrænsning. Naturligvis anerkender jeg, at den Fordel, som Postsparekasserne skulde betyde, fortrinnsvis ydes Landboerne, men jeg kan ikke forstaa, hvorfor man ikke kan indrette det paa samme Maade i Byerne som paa Landet, for jeg tror, at det er lige saa vanskeligt i Byerne at komme af med smaa Sparesummer paa en god Maade som paa Landet, og jeg finder derfor, at der er noget bagvendt i denne Særstilling, man her vil give Landet.

Mine Betæneligheder med Hensyn til